

استفاده از شبکه‌ی بی‌سازمان سه‌بعدی به‌منظور تحلیل معادلات اویلر

کریم مظاہری (استاد)
شهرام بداغ آبادی (دانشجوی دکتری)
دانشکده‌ی مهندسی مکانیک، دانشگاه صنعتی شریف

تولید شبکه‌ی سه‌بعدی بی‌سازمان^۱ حول اجسام با هندسه‌ی ساده و حل معادلات دایمی اویلر در این میدان مورد توجه قرار گرفته است. الگوریتم کارایی برای تولید شبکه‌ی سه‌بعدی براساس مثبت‌بندی دلانی ارائه شده که شامل تولید نقاط مرزی، تعیین تابع فاصله، تولید نقطه در میدان و افزودن تک نقاط به شبکه و اصلاح موضوعی آن است. بر طرف کردن حالات منحصراً با دقت خاصی صورت گرفته و راه حل‌های مناسبی ارائه شده است. صحت الگوریتم با تولید شبکه‌های متعددی بررسی و کیفیت شبکه‌های تولید شده با معیارهای متناسبی بررسی شده است. در حل معادلات اویلر سه‌بعدی از گسسته‌سازی حجم محدود در یک روش سلول‌مرکزی استفاده شده است. مقادیر میانگین رو برای گسسته‌سازی شارها روى سطوح حجم معیار به کار رفته‌اند. چند مثال در جریان‌های مافوق صوت برای بررسی صحت برنامه حل شده است.

کردن و رفع اشکالات آنها ارائه شده است. فری^[۴] الگوریتمی برای تولید نقاط داخلی در دو بعد براساس مراکز دایره‌های محاطی و محیطی مثبت‌بندی ارائه کرد که با الگوریتم مثبت‌بندی دلانی ارائه شده توسط واتسون همراه شده بود. شرودر و شفارد^[۵] نیز از الگوریتم واتسون در سه بعد برای شبکه‌بندی استفاده کردند. این محققین برای رفع مشکل عدم حفظ مرزها در الگوریتم مثبت‌بندی دلانی، روشی براساس دسته‌بندی توپولوژیکی به کار گرفتند که در نهایت شبکه‌ی سازگار با هندسه‌ی تعریف شده حاصل شود. مولر و همکاران^[۶] با ترکیب روش الگوریتم مثبت‌بندی دلانی و ایده‌ی تولید نقطه در روش جبهه‌ی پیش‌روندۀ، روش قدرتمندی برای تولید خودکار شبکه در دو بعد ارائه کردند. در زمینه‌ی تولید خودکار شبکه‌ی سه‌بعدی می‌توان به کارهای انجام شده توسط ویتریل و حسن^[۷] گلیاس و ساییوکیس^[۸] مکرام و ویتریل^[۹] و زنگ و همکاران^[۱۰] نیز اشاره کرد.

روش تولید شبکه

روش‌های گوناگونی برای مثبت‌بندی دلانی وجود دارد.^[۱۱] این روش‌ها ابتدا برای مسائل دو بعدی توسعه یافته و سپس برخی به سه بعد نیز تعمیم داده شده است. اساس روش به کار گرفته شده در اینجا، کار انجام شده توسط دیگران^[۱۲] بوده، لذا از توضیح اصول اولیه‌ی روش اجتناب می‌کنیم. در این تحقیق تأکید بر اصلاحات انجام شده روی روش مذکور به‌منظور اصلاح کیفیت شبکه‌ی تولیدی

مقدمه
شبکه‌های بی‌سازمان^۲ مدت‌هاست که برای حل معادلات جریان استفاده شده‌اند. روش‌های تولید شبکه‌ی بی‌سازمان روز به روز بهتر شده و الگوریتم‌های گوناگون متناسب آنها به خوبی شناخته شده‌اند. این شبکه‌ها ساختار اطلاعاتی کوچک‌تری دارند و حافظه‌ی کمتری در واحد المان اشغال می‌کنند. همچنین روش‌های تولید شبکه‌ی بی‌سازمان ساده‌تر از روش‌های بی‌سازمان است. با وجود این هنوز تولید شبکه در هندسه‌های پیچیده با شبکه‌های بی‌سازمان بدویژه خودکار کردن آن دشوار است. شبکه‌های بی‌سازمان در پوشش میدان‌های پیچیده بسیار قوی‌ترند، خودکار کردن فرایند تولید آنها ساده‌تر است، تغییر اندازه‌ی سلول‌ها در میدان به راحتی امکان‌پذیر است، به خوبی بر مرزها منطبق می‌شوند و بالاخره اینکه فرایند تطبیق در آنها ساده‌تر است. در برابر این مزایا ساختار اطلاعاتی شبکه‌های بی‌سازمان به مراتب پیچیده‌تر از شبکه‌های بی‌سازمان است و انجام بهینه‌ی فرایند تولید شبکه در آنها منطق پیچیده‌تر و کار بیشتری نیاز دارد.

روش‌های متنوعی برای تولید شبکه‌ی بی‌سازمان ارائه شده است. پایه‌ی بسیاری از روش‌های ارائه شده را باید دو الگوریتم معروف به الگوریتم مثبت‌بندی دلانی^۳ و جبهه‌ی پیش‌روندۀ^۴ دانست. روش‌های تولید شبکه‌ی دلانی برای استفاده در دینامیک سیالات محاسباتی توسط لاوسون، گرین و سیبیسون،^[۱۳] بویر^[۱۴] و واتسون^[۱۵] ارائه شده‌اند. در سال‌های اخیر نیز روش‌هایی برای بهینه

فضای متغیری آن سطح است. برای سطوح منحنی ساده می‌توان از روش‌های جبری نیز استفاده کرد.

میدان محدب

میدان محدب ناحیه‌یی ساده و بداندازه‌ی کافی بزرگ است به‌طوری که در برگیرنده‌ی تمامی نقاطی است که در شبکه تولید می‌شوند. در این تحقیق از یک چندوجهی توپر استفاده شده است. در این هندسه یک بیست وجهی (شامل ۱۲ نقطه) با یک نقطه در مرکز شبکه‌بندی شده است. بدین ترتیب بیست هرم تولید می‌شوند که همگی مرکزی مشترک دارند.

افزودن نقطه

الگوریتم افزودن نقطه را که در واقع همان الگوریتم واتسون^[۲] است، می‌توان چنین بیان کرد که به‌طور بازگشتی تمامی همسایه‌های المان در برگیرنده‌ی نقطه‌ی جدید که دواire محیطی آنها شامل این نقطه باشند در فهرست المان‌های محدود قرار می‌گیرد، و در نهایت تمامی المان‌های فهرست فوق حذف می‌شوند. در عمل، عدم اطمینان به محاسباتی که در محدوده‌ی خطای ماشین انجام می‌شوند، منجر به بروز حالات منحط در شبکه‌بندی می‌شود. مثلاً اگر فاصله‌ی نقطه‌ی جدید از مرز کره محیطی در حد خطای ماشین باشد، بدیهی است که پاسخ به این که کره شامل نقطه‌ی جدید می‌شود یا نه، پاسخی تصادفی و غیر قابل اطمینان خواهد داشت. یکی دیگر از حالات منحط که در شبکه‌بندی رخ می‌دهد قرار گرفتن چهار نقطه‌ی پیشتر روی یک دایره (دوبعد) و یا پنج نقطه‌ی پیشتر روی یک کره (سه بعد) است. برای رفع این مشکل شرط داخل کردن محیطی بودن به صورت $\frac{d-r}{r} \leq \epsilon$ اعمال می‌شود. که در آن، ϵ عدد حقیقی کوچکی است. اعمال این شرط باعث می‌شود تا نقاطی که در محدوده‌ی خطای ماشین نزدیک مرکز کره‌اند، همگی خارج کرده ارزیابی شوند. به‌طور کلی استفاده از کره محیطی تقریبی به جای کره‌ی اصلی باعث بروز ناسازگاری در شبکه می‌شود. در حالت حدی ممکن است المان‌هایی با حجم صفر تشکیل شوند. راه حل‌های متعددی برای رفع این مشکل ارائه شده‌اند که از آن جمله می‌توان به روش‌های زیر اشاره کرد:

- افزایش دقت محاسبات؛
- افزودن نقاط فوق بعد از سایر نقاط؛
- تغییر اندازه مکان به خارج از محدوده‌ی خطای؛
- بررسی شرط داخل کردن محیطی با محاسبات روى اعداد صحیح. در روشنی که در این تحقیق به کار گرفته شده است، از هر سه روش اول استفاده شده است. با توجه به این که هیچ یک از سه روش اول تضمینی برای حل کامل مشکل ناسازگاری در شبکه ندارند، روش

وبرطرف کردن حالات منحط است.

ایده‌ی اصلی، ترکیب روش مثلث‌بندی واتسون و روش تولید نقطه‌ی جبهه‌ی پیش‌رونده است. توزیع نقاط توسط یکتابع توزیع که در واقع یک ورودی به پرسش‌نامه‌ی تولید شبکه محسوب می‌شود، کنترل می‌شود.^[۴] گام‌های اصلی روش به کار رفته چنین است:

۱. تولید نقاط مرزی برای هندسه‌ی مستله، تعیین ناحیه‌ی محدب در برگیرنده‌ی کل میدان و مثلث‌بندی آن؛
۲. افزودن تک تک نقاط مرزی، تعیین تابع فاصله برای آنها و اصلاح شبکه‌بندی براساس شرط کره‌ی محیطی؛
۳. تعیین المان‌های بد (المان‌هایی که یک معیار تعریف شده برای خوبی کیفیت را ارضانی کنند)؛
۴. تولید نقطه‌ی جدید برای هر المان بد و تشکیل فهرست نقاط پیشنهادی؛
۵. ادغام هر دو نقطه‌ی جدیدی که بر مبنای تابع فاصله پیش از حد به یکدیگر نزدیکند؛
۶. حذف نقطه‌ی پیشنهادی، در صورتی که طبق معیار تابع فاصله پیش از حد به نقاط مجاور نزدیک باشد؛
۷. افزودن تک تک نقاط پیشنهادی و اصلاح شبکه؛
۸. بازگشت به مرحله‌ی ۳ و ادامه‌ی روند تازمانی که المان بدی باقی نماند، یا امکان اضافه کردن نقطه نباشد؛
۹. هموارسازی شبکه.

ایجاد نقاط مرزی

به‌طور کلی در سه بعد می‌توان چهار جزء اصلی توپولوژیکی تعریف کرد. این اجزا عبارتند از: رأس یا گوشه^۵، یال^۶، سطح^۷ و ناحیه^۸. هر یک از این اجزا توسط جزء‌های توپولوژیکی یک بعد پایین‌تر احاطه شده‌اند. نواحی توسط سطوح محصور می‌شوند، مرز سطوح را یال‌ها تشکیل می‌دهند و هر یالی دارای دو رأس ابتدایی و انتهایی است.

تولید نقطه‌ی مرزی، فرایندی است که نقاط مناسبی را روی یال‌ها و سطوح مرزی تولید می‌کند. تقسیم هر یال با توجه به نیازمندی‌های اندازه‌ی المان‌ها در آن بخش از میدان انجام می‌شود. برای شروع می‌توان نقاط را یکنواخت توزیع کرد و سپس از روش‌های مناسب برای تعیین دقیق‌تر مکان نقاط استفاده کرد. تولید نقطه‌ی مرزی یکی از بخش‌های دشوار در فرایند تولید شبکه است. در مورد سطوح صاف معمولاً به سادگی می‌توان از روش‌های جبری برای تولید نقطه‌ی روی سطح دو بعدی استفاده کرد. روش متداول در تولید نقطه‌ی روی سطوح منحنی، تولید شبکه‌یی در

نقطه متصل هستند، در دو موقعیت قدیم و جدید مقایسه می‌شوند. در صورتی که هر دو افزایش داشتند، نقطه به موقعیت جدید منتقل می‌شود.

ساختار اطلاعاتی

در تولید شبکه سه بعدی اطلاعاتی که نگذاری می‌شوند عبارتند از: رئوس تشکیل دهنده هر المان، همسایه های هر المان، مشخصه های خوبی و بدی المان، مختصات نقاط وتابع فاصله های نقاط. بدین ترتیب، اگر N تعداد المان ها و N_p تعداد نقاط باشد، از نظر فضای مورد نیاز حافظه به $9N$ عدد صحیح و $4N_p$ عدد اعشاری نیاز است.

روش حل عددی معادلات اویلر سه بعدی

معادلات اویلر سه بعدی را در شکل متغیر های افقی به صورت زیر نشان می دهند:

$$\frac{\partial U}{\partial t} + \frac{\partial F}{\partial x} + \frac{\partial G}{\partial y} + \frac{\partial H}{\partial z} = 0 \quad (1)$$

U بردار کمیت های افقی $[U = [\rho, \rho u, \rho v, \rho w, \rho E]]$ و F و G و H مؤلفه های شار در سه جهت اند. ρ جرم مخصوص، w ، v ، u مؤلفه های سرعت و E انرژی داخلی کل است. برای کامل شدن دستگاه از معادله های حالت گاز کامل استفاده می شود.

در تحقیق حاضر از یک روش سلول مرکزی استفاده شده است. حجم معیار های استفاده شده همان المان های شبکه (هرم ها) هستند. هر سلول چهار وجه دارد که شارها روی این چهار وجه محاسبه می شوند. برای محاسبه های شار از روش گستره سازی رو استفاده شده است. در حالت کلی سه بعدی اگر مقادیر متناظر با چپ و راست وجه حجم معیار را با اندیس های L و R نشان دهیم، می توان نوشت:

$$F(U_L, U_R) = \frac{1}{2} [F(U_L) + F(U_R) - |A|_1 C_{UR} - U_L] \quad (2)$$

مقادیر ویژه ماتریس ڑاکوبی A عبارتند از:

$$\bar{A}_{1,2,3} = \bar{u}_\perp - \bar{C}, \quad \bar{A}_4 = \bar{u}_\perp + \bar{C} \quad (3)$$

این ماتریس با مقادیر میانگین رو ارزیابی می شود. برای هر حجم معیار چهار شار، چهار وجه آن محاسبه می شود. برای حل، ابتدا شرط اولیه بی تعریف کرده، سپس با قدم زدن در زمان مطابق رابطه زیر متغیر های اصلی و از آنها متغیر های جریان را محاسبه می کنیم.

$$U^{n+1} = U^n - \frac{\Delta t}{V} \sum_{i=1}^4 F_i S_i \quad (4)$$

در این رابطه S_i سطح وجه i ام، V حجم سلول و Δt گام زمانی

دیگری نیز در کنار آنها به کار گرفته شده است. بدین ترتیب که در صورت وجود تردید در تصمیم گیری، بر حفظ شبکه دلانی اصراری نشده است، بلکه الگوریتم به گونه بی اصلاح شده تا شبکه بی درست حاصل شود. فکر اصلی این الگوریتم برخاسته از این واقعیت است که لازمه تشكیل المان های غیر متقطع در الگوریتم واتسون، محدب بودن ناحیه بی است که در اثر افزودن نقطه جدید المان های آن حذف می شوند. بنابراین، برای پرهیز از تشكیل المان هایی با حجم صفر یا منفی، با تعریف معیار های مناسب ابتدا تحدب این ناحیه بررسی می شود.^[12] در صورتی که ناحیه محدب نباشد، المان حذف شده های مجاور وجهی که تحدب را ارضانمی کند، دوباره بازیابی می شود. اضافه کردن این الگوریتم به الگوریتم واتسون، ایجاد یک شبکه درن را تضمین می کند، اگرچه شبکه حاصل دلانی نیست.

تولید نقطه

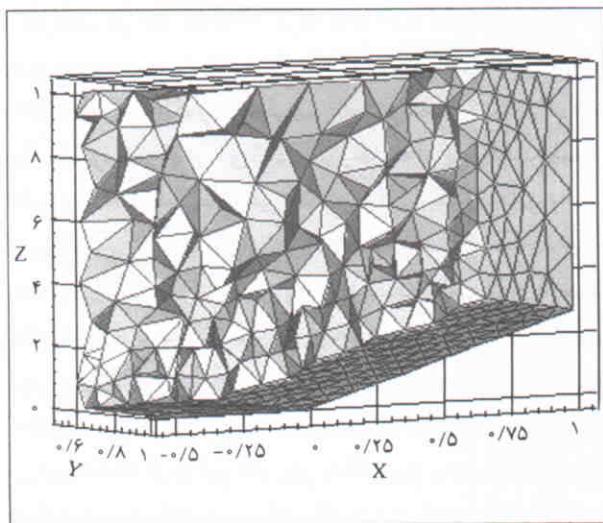
معیار های متعددی برای تعیین خوبی یا بدی المان ها وجود دارند. از جمله می توان به نسبت طول کوچک ترین یال به بزرگ ترین یال اشاره کرد. بعد از تعیین المان های بد مجاور با المان خوب، (یعنی هنگامی که جبهه شناخته شد) لازم است برای هر المان بد یک نقطه جدید تولید و پیشنهاد شود. اساس فرایند تولید نقطه آن است که نقطه جدید به گونه بی قرار گیرد که ضمن رعایت ملزومات، تابع فاصله های المانی با شکل منتظم تولید شود.

هموارسازی^۹

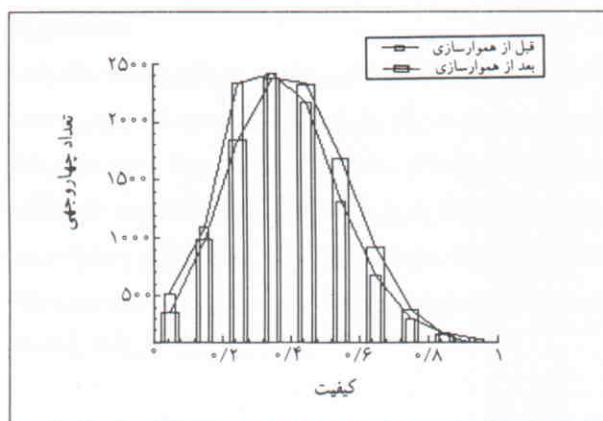
اغلب پس از پایان تولید شبکه، لازم است عملیاتی با نام «هموارسازی» روی شبکه انجام شود. هدف از این عملیات جایه جا کردن اندک نقاط به منظور بالا بردن کیفیت شبکه است. یکی از متداول ترین روش های هموارسازی که در اینجا نیز استفاده شده است، هموارسازی لاپلاسی است.

تاکنون معیار های متعددی برای تعریف کیفیت شبکه و المان به کار رفته اند.^[10] از کار حاضر از نسبت حجم به توان سوم طول یال بزرگتر استفاده شده است.^[8] برای آن که بتوان تخمینی از کیفیت شبکه نیز به دست آورد، دو پارامتر کیفیت متوسط (Q_m) و کیفیت الحقیقی (Q_r) تعریف می شوند. اولی میانگین حسابی کیفیت المان ها بخش بر تعداد کل المان هاست و دومی میانگین عکس کیفیت المان ها بخش بر تعداد کل المان هاست. Q_z نشان دهنده وجود یا عدم وجود المان هایی با کیفیت بسیار پایین در شبکه است و مقدار Q_z به شدت به وجود المان های نازک حساس است. در روند هموارسازی به هنگام جایه جایی نقطه مقادیر Q_m و Q_r برای المان هایی که به آن

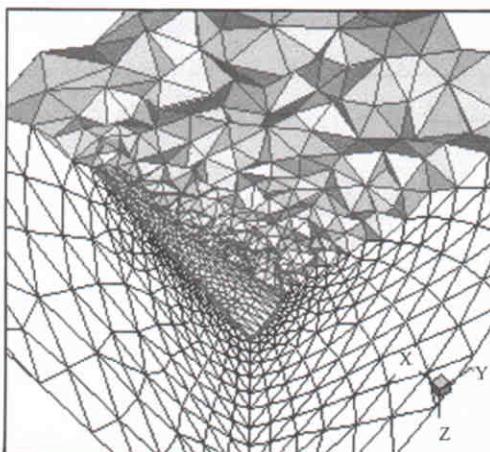
در نظر گرفته شده است. [۱۴ و ۱۵]

شکل ۱. مقطعی از شبکه‌بندی حول یک گوه (۱۹۹۲ نقطه و ۱۱۰۸ سلول).

شکل ۲. توزیع کیفیت برای شبکه حول گوه.

شکل ۳. شبکه‌بندی مخروط داخل استوانه (۴۶۰۴ نقطه و ۲۶۶۵۵ سلول).

به منظور رعایت تقارن نصف یک مخروط در نظر گرفته شده و برای مرز دور نیز یک نیم استوانه انتخاب شده است. شکل ۳ مقطعی از این

شرایط اولیه، شرایط مرزی و پایداری

در حل مسایل جریان خارجی نظیر جریان روی دماغه‌ی مoshk یا روی بال معمولاً از جریان یکنواخت به عنوان شرط اولیه استفاده می‌شود. در جریان‌های داخلی نظیر جریان داخل کانال‌های مافق صوت معمولاً جریان ورودی به عنوان شرط اولیه در نظر گرفته می‌شود.

در حل معادلات اویلر، شرط لغزش^{۱۲} در مرز جامد اعمال می‌شود. بدین معنی که سرعت سیال در جهت عمود بر سطح مرزی برابر سرعت سطح جامد خواهد بود. برای اعمال این شرط در مجاورت دیواره‌ی جامد، یک سلول مجازی در نظر گرفته شده و مقادیر چگالی و انرژی کل سلول مجازی برابر مقادیر خود سلول قرار داده می‌شوند. سرعت کل آن تصویر آینه‌ی سرعت کل المان مرزی است.

برای اعمال شرط مرزی آزاد از نظریه‌ی مشخصه‌ها استفاده می‌شود. در این روش بسته به علامت سرعت امواج مشخصه تعداد متغیرهایی که باید صریحاً تعیین شده یا از داخل میدان درون یابی شوند، تعیین می‌شوند. [۱۶ و ۱۷] در حل مسائل جریان خارجی در میدان دور از جسم از شرایط جریان آزاد استفاده شده است.

شرایط پایداری روی گام زمانی به صورت شرط CFL بیان می‌شود. برای حل معادلات اویلر سه‌بعدی در شبکه‌ی بی‌سازمان معیار محاسبه‌ی گام زمانی به صورت زیر استفاده می‌شود:

$$\Delta t = \beta \frac{V}{\sum_{i=1}^4 \left[\bar{U}_i + \bar{c} \right] S_i} \quad (5)$$

که در آن V حجم المان و S_i سطح وجه زام است. β یک ضریب اطمینان است و مقدار آن به صورت تجربی تعیین می‌شود.

نتایج

در این بخش ابتدا چند شبکه‌ی نمونه که از برخی از آنها برای حل استفاده شده، ارائه می‌شود. در ادامه، حل میدان در جریان حول گوه و مخروط به عنوان دو نمونه برای بررسی صحت عملکرد برنامه‌ها مورد توجه قرار می‌گیرد.

شبکه‌بندی‌های نمونه

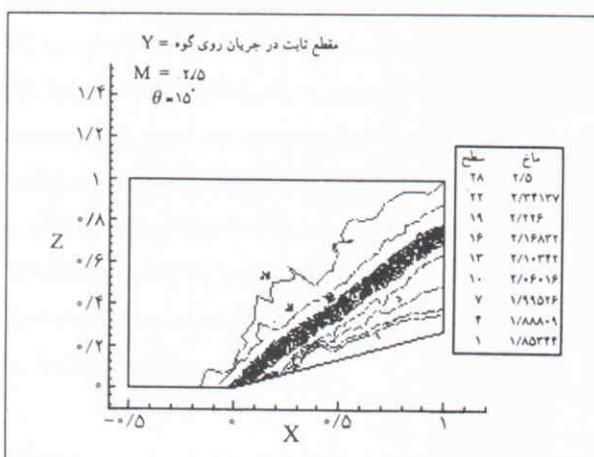
اولین مثال شبکه‌بندی، میدانی ساده حول گوه است. شکل ۱ مقطعی از شبکه‌بندی داخلی را نشان می‌دهد و نمودار توزیع کیفیت این شبکه در شکل ۲ رسم شده است. مثال دوم شبکه حول یک مخروط است.

جدول ۱. مقایسه‌ی کیفیت شبکه‌ها قبل و بعد از هموارسازی.

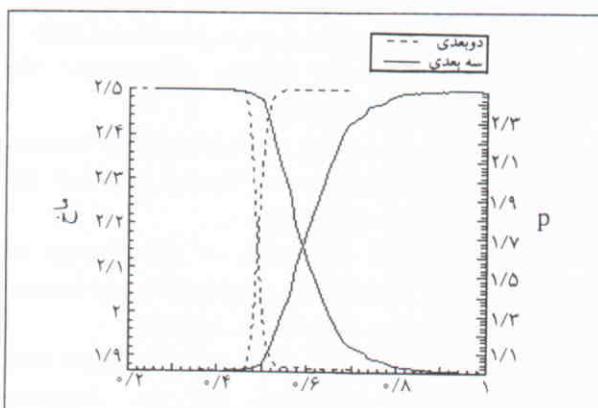
Q _{max}		Q _{min}		Q _i		Q _m		نوع شبکه
بعد	قبل	بعد	قبل	بعد	قبل	بعد	قبل	
۰/۹۹۵۸	۰/۹۹۷۸	۰/۰۰۰۱	۰/۰۰۰۰۰۰	۰/۰۶۳۶	۰/۰۵۸۳	۰/۰۴۰۷۱	۰/۰۳۸۱۵	گوه (شکل ۱)
۰/۹۹۱۶	۰/۹۹۲۴	۰/۰۰۴۴	۰/۰۰۱۰	۰/۲۷۲۵	۰/۲۰۳۲	۰/۰۴۰۱۰	۰/۰۳۷۳۱	مخروط (شکل ۳)
۰/۹۷۸۱	۰/۹۹۱۳	۰/۰۰۱۲	۰/۰۰۱۱	۰/۲۰۸۵	۰/۱۶۰۶	۰/۰۳۷۷۰	۰/۰۳۴۸۴	بال (شکل ۴)

حل میدان

جریان حالت دائمی متفوق صوت روی یک گوه، مسئله‌یی است که برای بررسی صحت عمل برنامه‌های عددی مورد استفاده قرار می‌گیرد. این در واقع یک مسئله‌ی دو بعدی است. شکل ۵ کانتورهای عدد ماخ را برای جریان با ماخ ۲.۵ روی گوه نشان می‌دهد. زاویه‌یی در محدوده توزیع کیفیت (شکل ۲) پیداست که کیفیت المان‌ها توزیعی مشابه توزیع نرمال دارد و متوسط کیفیت حدود ۰.۴ است. این موضوع در مورد سایر شبکه‌های نیز صادق است. در تولید شبکه علاقه‌مندیم اکثریت المان‌ها توزیعی نزدیک ۱ داشته باشند. فرایند هموارسازی در این شبکه‌ها توانسته است اندکی قله‌ی توزیع را به سمت یک حرکت دهد ولی ملاحظه می‌شود که در تمامی شبکه‌ها تعداد المان‌هایی که کیفیت بالای ۰.۹ دارند کاهش یافته‌اند (جدول ۱). در واقع هموارسازی میزان «بدی» المان‌ها را بین همه تقسیم می‌کند. از آنجایی که متغیر مهم، کیفیت کل شبکه است (ونه کیفیت یک المان خاص)، پس می‌توان نتیجه گرفت که هموارسازی مناسب است. نکته‌ی مهمی که در جدول ۱ ملاحظه می‌شود، این است که کیفیت کمینه دارای مقدار بسیار کمی است. این بدین معنی است که همواره در شبکه چند سلول بسیار بد وجود دارد. این سلول‌ها منجر به بروز خطأ در محاسبات شده و ممکن است باعث ناپایداری در حل شوند.

شکل ۵. نمایش کانتورهای عدد ماخ روی گوه در یک مقطع Y ثابت.

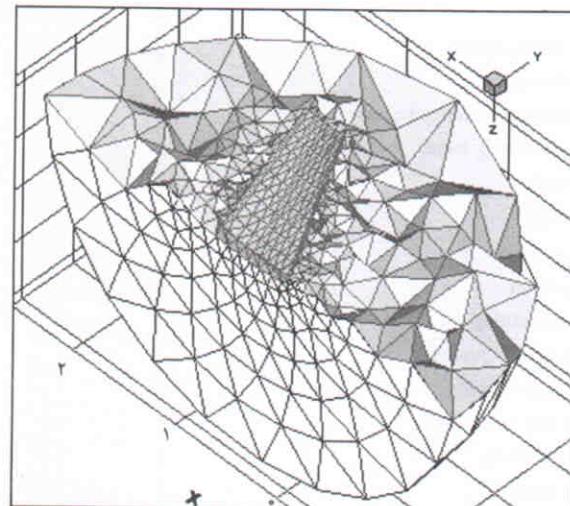

شکل ۶. عدد ماخ در عرض شوک جریان روی گوه (مقایسه‌ی حل سه‌بعدی، دو‌بعدی).

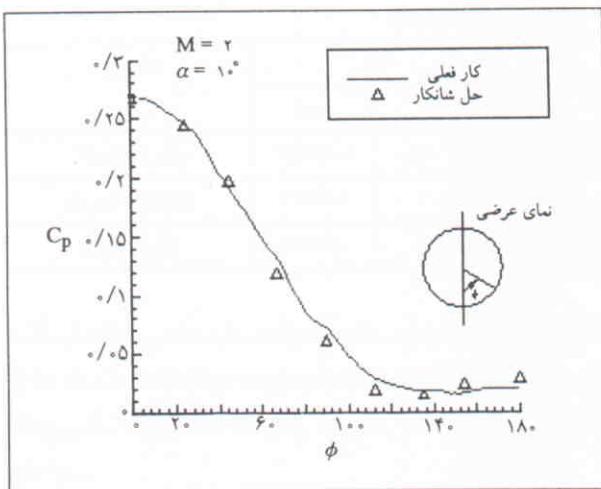
شبکه را نشان می‌دهد. برای مثال سوم یک میدان پیچیده‌تر در نظر گرفته شده که شبکه‌بندی حول بال ONERA M6 است. میدان

خارجی یک نیم کره است که شکل ۴ نشانگر مقطعی از شبکه‌ی تولید شده است.

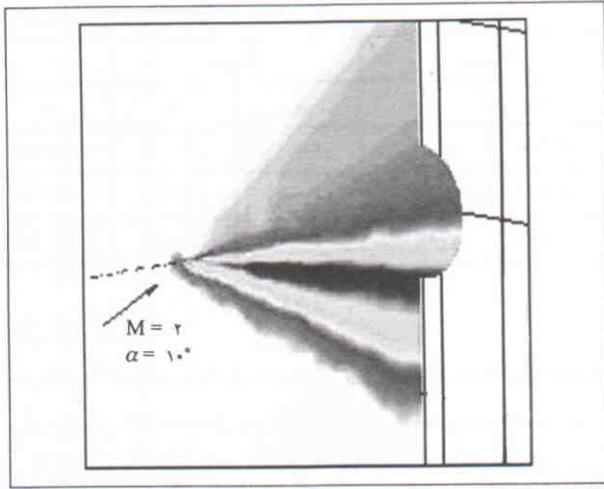
از نمودار توزیع کیفیت (شکل ۲) پیداست که کیفیت المان‌ها توزیعی مشابه توزیع نرمال دارد و متوسط کیفیت حدود ۰.۴ است (این موضوع در مورد سایر شبکه‌های نیز صادق است). در تولید شبکه علاقه‌مندیم اکثریت المان‌ها توزیعی نزدیک ۱ داشته باشند. فرایند هموارسازی در این شبکه‌ها توانسته است اندکی قله‌ی توزیع را به سمت یک حرکت دهد ولی ملاحظه می‌شود که در تمامی شبکه‌ها تعداد المان‌هایی که کیفیت بالای ۰.۹ دارند کاهش یافته‌اند (جدول ۱). در واقع هموارسازی میزان «بدی» المان‌ها را بین همه تقسیم می‌کند. از آنجایی که متغیر مهم، کیفیت کل شبکه است (ونه کیفیت یک المان خاص)، پس می‌توان نتیجه گرفت که هموارسازی مناسب است. نکته‌ی مهمی که در جدول ۱ ملاحظه می‌شود، این است که کیفیت کمینه دارای مقدار بسیار کمی است. این بدین معنی است که همواره در شبکه چند سلول بسیار بد وجود دارد. این سلول‌ها منجر به بروز خطأ در محاسبات شده و ممکن است باعث ناپایداری در حل شوند.

شکل ۴. مقطع شبکه حول بال ONERA M6 (۲۰ نقطه و ۱۱۶۴۴ سلول).

شکل ۸. ضریب فشار در مقطع عرضی مخروط.

شکل ۷. کانتورهای ماخ روی سطح مخروط.

جريان حالت دائم مافوق صوت روی یک مخروط با زاویه‌ی رأس 10° درجه و عدد ماخ جریان آزاد ۲ در زاویه‌ی حمله‌ی 10° درجه دومین مسئله‌ی نمونه‌یی است که مورد توجه قرار گرفته است.

کانتورهای عدد ماخ روی سطح شکل ۷ نشان داده شده است.

ضریب فشار روی سطح در شکل ۸ با نتایج حل شانکار^{۱۴} مقایسه شده است.^[۲۰] دقت حل حاضر در سمت جریان^{۱۵} مناسب است. ولی فشار مینیمم در سطح پشتی^{۱۶} به خوبی نمایان نیست. فیزیک غالب سمت جریان مخروط را امواج ضربه‌ی قوی تشکیل می‌دهند. بنابراین دقت حل در این نقاط بالاتر است. اما در سمت مخالف امواج ضربه‌ی ضعیفی تشکیل می‌شوند که روش‌های مرتبه‌ی اول قادر به کشف صحیح آنها نیستند. بنابراین دقت در این سمت مناسب نیست.

دوبعدی از یک حل تطبیقی در مسئله یکسان استخراج شده‌اند.^[۱۹] همان‌گونه که انتظار می‌رود، گرانزوی^{۱۳} (لزجت) مصنوعی که در روش‌های عددی برای پایداری به معادلات اضافه می‌کنند، باعث هموار شدن تیزی‌ها نظیر امواج ضربه می‌شود. در مثال ارائه شده به نظر می‌رسد دقت حل دوبعدی اندکی بیش از حل سه‌بعدی باشد. ولی باید توجه داشت که شبکه‌ی حل دوبعدی حداقل دو مرتبه از حل سه‌بعدی ریزتر بوده است. همچنین شبکه‌ی دوبعدی منظم‌تر از شبکه‌ی سه‌بعدی است و کیفیت بالایی دارد. به نظر می‌رسد که وجود نوسان قبل از موج ضربه در حل سه‌بعدی ناشی از شکل شبکه باشد. البته باید به این نکته نیز توجه داشت که نتایج نومدار^۶ برای سه بعد، از سه بار میان‌یابی به دست آمده‌اند و ممکن است خطای میان‌یابی نیز در آن وارد شده باشد.

پانوشت‌ها

1. unstructured
2. structured
3. delaunay triangulation
4. advancing front
5. vertex
6. edge
7. surface
8. region
9. smoothing
10. mean Quality
11. join Quality
12. slip condition
13. viscosity
14. shankar
15. windward
16. leeward

منابع

1. خسروی، ر., "حل معادلات جریان تراکم پذیر در میدان سه‌بعدی بر روی شبکه‌ی بی‌سازمان" پایان نامه‌ی کارشناسی ارشد، دانشکده‌ی مهندسی مکانیک، دانشگاه صنعتی شریف، شهریور ۱۳۷۶.
2. Bowyer, A., "Computing Dirichlet Tessellations," *The Computer Journal*, 24, (2), (1981).
3. Watson, D. F., "Computing the n-Dimensional Delaunay Tessellation with Applications to Voronoi polytopes," *The Computer Journal*, 24, (2), (1981).
4. Frey, W., "selective Refinement: A New Strategy for Automatic Node Placement in Graded Trinangular Meshes," *Int. Journal for Numer. Meth. in Eng.*, 24, (1987).
5. Schroeder, W. J., Shephard, M. S., "Geometry-Based Fully Automatic Mesh Generation and the Deleunay Triangulation," *Int. Journal for Numer. Meth. in Eng.*, 26, (1988).

6. Muller, J. D., Roe, P. L., Deconinck, H., "A Frontal Approach for Internal Node Generation in Delaunay Triangulations," *Int. Journal for numer. Meth. in Fluids*, (March 1992).
7. Weatherill, N. P. Hassan, O., "Efficient Three-Dimensional Delaunay Triangulation With Automatic Point Creation and Imposed Boundary Constraints," *Int. Journal for Numer. Meth. in Eng.*, **37**, (1994).
8. Golias, N. A., Tsiboukis, T. D., "An Approach to Refining Three-Dimensional Tetrahedral Meshes Based on Delaunay Transformations," *Int. Journal for Numer. Meth. in Eng.*, **37**, (1994).
9. Marcum, D. I., Weatherill, N. P., "Unstructured Grid Generation Using Iterative Point Insertion and Local Reconnection," *AIAA Journal*, **33**, (9), (September 1995).
10. Zheng, Y., Lewis, R. W., Gethin, D. T., "Three Dimensional Unstructured Mesh Generation Part 1-3," *Computer Meth. in Applied Mech. and Eng.* **134**. (1996).
11. Thompson, J. F., "Structured and unstructured Grid Generation," *Critical Review in Biomedical Engineering*, **20** (1,2), (1992).
12. George, P. L., Hermeline, F., "Delaunay's Mesh of a Convex Polyhedron in Dimension d. Application to Arbitrary Polyhedra," *Int. Journal for Numer. Meth. in Eng.*, **33**, (1992).
13. Schroeder, W. J., Shephard, M. S., "A Combined Octree/Delaunay Method for Fully Automatic 3D Mesh Generation," *Int. Journal for Numer. Meth. in Eng.*, **29**, (1990).
14. بداغ آبادی، ش.. «حل میدان جریان دانمی غیر لزج سه بعدی روی شبکه تطبیقی بسیار سازمان» پایان نامه کارشناسی ارشد، دانشکده مهندسی مکانیک، دانشگاه صنعتی شریف، بهمن ۱۳۷۷.
15. Frink, N. T., "Upwind Scheme for Solving the Euler Equations on Unstructured Tetrahedral Meshes," *AIAA Journal*, **30**, (1), (January 1992).
16. Hirsch, C., **Numerical Computation of Internal and External Flows**, John Wiley & Sons, NewYork, **1,2**, (1988).
17. Laney, C. B., **Computational Gasdynamics**, Cambridge University Press, (1998).
18. Anderson, J. D., **Computational Fluid Dynamics**, McGraw-Hill Inc., 1995.
۱۹. لسانی، ب.. «حل جریان غیر دانمی دو بعدی بر روی یک شبکه تطبیقی بسیار سازمان»، پایان نامه کارشناسی ارشد دانشکده مهندسی مکانیک، دانشگاه صنعتی شریف، شهریور ۱۳۷۶.
20. Anderson, D. A., Tannehill, J. C., Pletcher, R. H., **Computational Fluid mechanics and Heat Transfer**, Hemisphere Publishing Corporation., (1984).